

STREDOŠKOLÁK

*Časopis žiakov Súkromnej strednej odbornej školy
Zlatovská 35, 911 05 Trenčín*

V tomto vydaní :

RÖZHOVÖR S PANI ÜCITEĽKÖU ŠTVRTECKÖU

Žiačka Karin Pipašová pre nás
zistila, ako pani učiteľka
Štvrtecká prežíva Vianoce

Článok sa nachádza na strane 5

PRÍBEHY NAŠICH ŠPORTÖVCÖV

Naši triedny športovci
prerözprávali svoj príbeh a
prezradili svoje koníčky

Články sa nachádzajú na strane
2-4 a 8-12

POHĽAD NA TRIEDU

Žiačka Viktória Oravcová, ktorá
prestúpila do našej triedy
začiatkom prvého ročníka,
opísala svoje pocity, ktoré zažíva
v kolektíve triedy II.B

Článok sa nachádza na strane 1

VIANOČNÉ SVIATKY

Simona Švecová a Natália Jankujová sa s nami podelili o
článok, ktorý opisuje históriu a priebeh Vianoc. Článok sa
nachádza na strane 7.

Noemi Molnárová nás nechala nahliadnuť do svojho
súkromia a prezradila ako prežíva so svojou rodinou
vianočné sviatky. Článok sa nachádza na strane 6.

Photo by freestocks.org from Pexels (pexels.com/license)

Viktória Oravcová : Môj pohľad na triedu II.B

Naša trieda, tak ako aj všetky iné triedy, je svojim zložením rozmanitá, a preto sa bude môj názor v istých častiach rozchádzať.

V našej triede nájdete „ukecané“ dievčatá, ktoré ako jediné chápu obsah rozhovorov, majú vždy úsmev na tvári, pozitívne myslenie pri všetkom a branie vecí s nadhľadom.

Ale aj „biflošov“, chalanov, ktorí sú frajeri a sú vždy vtipní, no môžeme sa popýšiť aj športovcami.

V triede je niekedy vysoká inteligencia, no niekedy je v nás utajená. Každý z mojich spolužiakov má niečo do seba, niekto v hlave, niekto niekde inde.

Čo sa týka kolektívu, väčšina držíme pokope, ale nájdú sa aj nejakí jednotlivci. Občas to neladí, ale väčšina sa snažíme držať kolektívne spolu. Ale, mám pocit, že každý si v triede našiel človeka, ktorý mu je sympatický a o iných sa nestará.

© Lukáš Oravčík

Zatiaľ sme len v druhom ročníku a naša inteligentná bojovná 16-tka triedy 2.B - ŠP má ďalšie dva roky pred sebou. Určite bude zaujímavé sledovať ako sa prehlbujú kamarátstva, menia názory, miešajú partie. Všetci čakáme len na ukončenie zla – MATURITA. No ale budme optimisti ! Každá rozprávka sa končí víťazstvom dobra nad zlom.

© English Heritage

Ako povedal Winston Churchill : „Nikdy, nikdy ale nikdy sa nevzdávajte.“
Týmto mottom sa budeme držať aj pri maturite, a nevzdáme to !

Lukáš Ševčík : Atletika je môj šport

História:

Prvá a jediná súťažná disciplína na prvých olympijských hrách (776 pred Kr.) bol beh na dĺžku štadióna, teda štadiónny beh – dráhový beh. V Európe v tú dobu ale vzniklo aj niekoľko iných “hier”.

Atletika je jedna z hlavných športových disciplín, ktorá pôvodne zahŕňala prirodzené pohyby človeka, dnes sem však patrí:

- Beh (hladký, prekážkový, štafetový, cestný, terénny)
- Atletická chôdza
- Viacboj
- Skok (do výšky, o žrdi, do diaľky, trojskok)
- Vrh guľou a hod diskom, hod kladivom

© Lukáš Ševčík

Môj šport:

K atletike ma dostal tatino, pretože sám bol športovec a robil atletiku. Atletika ma na začiatku nebavila no potom ma začala baviť. Moje predpoklady boli krátke a rýchle behy, ale tréner videl vo mne potenciál na prekážky. Moje prvé preteky boli na MS vo viacboji. Hneď 1. disciplína bola 60 m prekážok. Ale zlomil som si na nich pravú ruku... Odvtedy som si povedal, že prekážky nikdy nepôjdem, no tréner ma stále nútil chodiť prekážky. Prišli ďalšie preteky v Trenčíne, a znovu ma dal tréner na 60m prekážky. A hneď na 1. prekážke som spadol a zlomil som si ruku, ale pre zmenu ľavú. Vtedy som si povedal, že už nikdy ich robiť nebudem, no tréner ma ich stále nútil chodiť. Tak som ich trénoval a zlepšoval sa. Po roku tréningov prišli preteky a išiel som 110m prekážok. Vyhrál som to a vybrali ma na Majstrovstvá sveta stredných škôl v Split. Bol to poriadny zážitok. Teraz robím prekážky profesionálne a darí sa mi. Som 1. na Slovensku a mám veľké plány do budúcnosti.

Moje plány do budúcnosti sú:

1. Prekonať slovenský juniorský rekord na 60 m prekážok(100cm)
2. Splniť limit na Majstrovstvá Európy juniorov
3. Splniť limit na Majstrovstvá sveta juniorov

Štefan Pažítko : Atletika je moje hobby

Všetko to začalo vtedy, keď som prestúpil na Športové Gymnázium v Trenčíne. Na začiatku mi to vôbec nešlo a bol som v tom úplne zlý, ale postupom času sa to zlepšovalo a bol som každý deň lepší a lepší. Najskôr som začal skákať do diaľky a celkom mi to išlo. Potom som skúsil oštep, ale ten mi moc nešiel, a následne som skúsil výšku.

Tam som mal také maličké úspechy. Vyhrál som majstrovstvá západoslovenského atletického zväzu dva roky po sebe. Na majstrovstvách Slovenska som skončil na treťom mieste. Nakoniec mi môj tréner povedal, aby som skúsil trojskok. Myslel som si, že mi prasknú nervy od toho, ako mi nešla zo začiatku technika, robil som také chyby, ktoré keby som urobil trochu horšie, mohol by som mať každý deň niečo s nohou.

No ale nakoniec mi to vyšlo a techniku som sa naučil. Nebola to žiadna dokonalosť, ale stačilo to na to, aby som sa nezabil. Každým tréningom som chcel byť lepší a lepší, a chcel som prekonávať samého seba, nechcel som nikomu nič dokazovať, chcel som sa iba prekonať. Nakoniec sa mi podarilo vyhrať znova majstrovstvá západoslovenského atletického zväzu, ale tentokrát v trojskoku.

Môj cieľ bolo vyhrať majstrovstvá Slovenska. Trénoval som každý deň, síce som niekedy niečo vynechal, ale to by som nebol ja, aby sa to nestalo, že ja by som niečo nevynechal. Ale potom, týždeň pred majstrovstvami Slovenska (halové), sa mi zlomil prst, teda zlomil som si ho pritom, čo som robil s mojím najlepším kamarátom v šatne kraviny. Dali mi polku zápästia do dlahy, keď som si prišiel vypýtať iba ortézu, a nakoniec som namiesto toho dostal dlahu.

© Štefan Pažítko

Prišiel som domov, a myslel som si, že je to všetko stratené, všetky tie tréningy boli úplne zbytočné. Na druhý deň som sa zobudil, a povedal som si, že to vyhrám aj s dlahou na ruke.

Ubehol týždeň a prišiel ten deň, a ja som prišiel do haly, a každý sa na mňa pozeral, keď som sa začal rozcvičovať, samozrejme z toho dôvodu, že som mal na prstoch dlahu.

Ale nakoniec to skončilo tak, že som si skočil nový osobný rekord a dokonca sa mi podarilo aj vyhrať. Tým sa ale ešte môj cieľ neskončil. Chcel som vyhrať majstrovstvá aj vonku, a nie len v hale.

V ten deň som nemal žiadne zranenie, a bolo mi to dosť divné prísť na majstrovstvá bez dlahy, a úplne zdravý. Podarilo sa mi vyhrať a stať sa majstrom. Dal som si znova osobný rekord a tentokrát to bolo dokonca aj nad trinásť metrov, to nie je nič extra, ale bol som na seba pyšný.

No na konci dňa som sa zranil a pomaly už som začal strácať motiváciu, a pomaly som chcel skončiť, dokonca ma jedného dňa začali bolieť kolená tak, že som sa nemohol pomaly ani udržať na nohách. Do budúcnosti by som chcel aspoň skúsiť behať, keď má táto bolesť prejsť.

© Štefan Pažitka

Karin Pipašová : Rozhovor s pani učiteľkou Štvrteckou

© Lenka Štvrtecká

Pripravili sme si pre vás rozhovor s pani učiteľkou Štvrteckou.

Pani učiteľka nás učí dokopy 8 ekonomických predmetov.

Hodiny s ňou sú zábava a veľa sa na nich naučíme.

Ako ste prežívali Vianoce?

Tieto Vianoce boli trochu iné, na aké som zvyknutá. Ale aj napriek zákazom, ktoré pretrvávali vzhľadom na covid-situáciu som si Vianoce užila najviac ako to išlo. Trávila som ich s najbližšími a zároveň najvzácnejšími ľuďmi.

Ako vyzerá Váš typický vianočný deň?

Typický vianočný deň začína zdobením stromčeka, prípravou štedrej večere a všetkého okolo, samotnou večerou, rozbaľovaním darčiekov, návštevou babičky, a keď sa dá, tak polnočnou omšou. A celý tento deň sprevádzajú vianočné rozprávky a filmy.

Máte nejakú špeciálnu Vianočnú tradíciu?

Myslím, že nemáme nič špeciálne, skôr vyznávame tradície.

Čo máte na Vianociach najradšej?

Vianoce sú samé o sebe najkrajšími sviatkami. Najviac na Vianociach zbožňujem najmä to, že sme celá rodina spolu. Milujem rozžiarené očka mojich krstniatok. A vlastne celú tú atmosféru, ktorá vládne u nás doma.

Čo u Vás nesmie chýbať na štedrovečernom stole?

Určite oblátky s medom a všetky vianočné dobroty ako sú kapor, šalát, hríbová omáčka, halászlé, koláčky, ovocie, makové bobalky a veľa iných maškrt.

Máte nejakú vtipnú vianočnú príhodu?

Neviem, že či je to vtipné, ale u nás doma sa stáva, že Ježiško zabudne vyložiť nejaké darčeky, tak ich rozdáva ešte počas sviatkov 😊. Prípadne omylom vyhodíme ešte nerozbalený darček.

Noemi Molnárová : Naše Vianoce

Na svete je mnoho ľudí, ktorí sú mrzutí a uponáhľaní z každodenného kolotoča. Naopak na Vianoce, akoby sa ten každodenný kolotoč zrazu spomalil. Deti sa tešia na Ježiška, chystajú mu koláčiky a rodičia zas majú radosť z ich radosti.

U nás na Vianoce trávime čas s babkou. Ráno sa zobudíme a ideme k babke a dedkovi. Už od rána to tam vonia kapustnicou a koláčikmi, jednoducho Vianocami!

Celá rodina postavíme vianočný stromček a pustíme si vianočné pesničky aby sme si navodili atmosféru. Zatiaľ, kým sa varí kapustnica, využijeme čas a ideme na prechádzku. Pokiaľ je sneh, tak to má niečo do seba. Vtedy mám pocit že sú naozaj rozprávkové Vianoce.

Kým sa pomaly schyluje k večeru, začneme chystať stôl. Slávnostne vyzdobíme každý kút a prestrieme na stôl. Spoločne sa najeme a potom počujeme zvuk zvončeka. Pre mojich malých súrodencov to znamená jediné, Ježiško!

thebettervacation.com

Uteká sa ku stromčeku a už sa len pozerá na tú detskú radosť! Je to krásne, že v tento deň sa majú všetci radi, nikto sa neháda a všetci sa radujú. Sama zisťujem, že čím som staršia, tým menej sú pre mňa Vianoce o darčekom. Je to čarovné v tom ako sme všetci spolu a pripomenieme si, že nikdy nie sme sami, že máme okolo seba vždy niekoho kto tu je s nami.

Simona Švecová & Natália Jankujová : Vianoce

Photo by picjumbo.com from Pexels

Vianoce sú jedným z najobľúbenejších sviatkov. Sú kresťanským sviatkom a obdobím, kedy si pripomíname narodenie Ježiša, spasiteľa všetkých kresťanov. Sú to aj sviatky vykúpenia, pokoja a lásky.

Pre niekoho ide o duchovnú záležitosť, pre iného zas o rodinný sviatok pokoja.

Celý Štedrý deň je spojený s rôznymi úkonmi, prípravou špeciálnych jedál, so zvykmi a s poverami.

Najmä pečivo má vo vianočných obradoch mimoriadne veľký význam. Jeho najstaršou formou sú placky z nekysnutého cesta, z ktorých sa časom vyvinuli typické vianočné oblátky.

Zdobenie stromčeka patrí určite k najobľúbenejším tradíciám a tešia sa na to nielen deti, ale aj dospelí.

Večera sa v kresťanských rodinách začína spoločným modlením, pokračuje jedením oblátok s medom a končí konzumáciou špeciálnych jedál.

Častým pokrmom sú ryby, strukoviny, sušené ovocie a najmä polievka, najčastejšie z kyslej kapusty, nazývaná kapustnica. Charakteristické sú aj rôzne druhy koláčov a pečiva, a to nielen pre rodinu, ale aj pre koledníkov, pastierov, ba i na krmenie dobytky. Spravidla však na bohato prestretom štedrovečernom stole nesmie chýbať chlieb, cesnak, med, oblátky, kapustnica, ryba, zemiakový šalát, koláče, ovocie.

Po večeri sa spievajú koledy, rozbalujú vianočné darčeky, na ktoré sa nielen deti veľmi tešia. Mnoho ľudí sa zúčastňuje polnočnej omše, aby oslávili narodenie Ježiša Krista a zaspievali si najkrajšiu vianočnú pieseň „Tichá noc, svätá noc“.

Veľkou udalosťou a súčasťou Vianoc pre mnohých ľudí je tradícia Betlehemského svetla, ktorú od roku 1990 šíria skauti Slovenska. Týmto posolstvom vnášajú do rodín kúsok Betlehema, ľudskej jednoty a priateľstva.

Ľudové zvyky a tradície sú neoddeliteľnou súčasťou našej histórie. Ich význam a dôležitosť spočívajú v tom, že tvoria duchovné kultúrne dedičstvo. Tento sviatok, snáď viac ako všetky ostatné, je mixom najrôznejších tradícií a konkrétne detaily sa nelíšia len od krajiny ku krajine, ale dokonca od domu k domu.

Mário Lukšo : Nedelňý výlet na Panskú Javorinu alebo dobrodružstvo zimnou krajinou

Žiadna poriadna túra sa nezaobíde bez dobrej prípravy trasy, oblečenia a samozrejme obživy. Moja príprava spočíva v naplánovaní trasy prostredníctvom appky Garmin Connect, ktorú mám v hodinkách Garmin. S nimi mám istotu, že sa nestratím a cieľ trasy vždy dosiahnem 😊.

Je krásne mrazivé slnečné ráno, teším, tak aj počasie je také ako má byť. Všetci (mama, tato a samozrejme ja) máme zbalené ruksaky. Ideme autom – náš východiskový bod je Kulháň. Tam začína začiatok našej túry. Kulháň je prírodná rezervácia v pohorí Považský Inovec v podcelku Nízky Inovec, približne 1,5 km západne od obce Zlatníky. Sme na mieste. Vystupujeme z auta a rezkým krokom ideme chodníkom, okolo ktorého rastú 300-600-ročné duby s obvodom pňa viac ako 200 cm. Cestička sa kľukatí a už nastáva prvé stúpanie, nabieram prvé výškové metre.

Je mrazivo, ale mňa to neodradí. Stromy sú pokryté inováťou, mám pocit, že sa práve nachádzam v ľadovom kráľovstve. Sneh mi vŕzga pod nohami. Cesta mi rýchlo ubieha, výškové metre pribúdajú, priebežne kontrolujem nadmorskú výšku aj v mojom pomocníkovi – hodinkách Garmin. Stretávam turistov, ktorí tiež využil tento pekný slnečný deň na potulky prírodou.

Robím si prestávku pri studničke, pri ktorej sa nachádza stôl s lavičkami – také oddychové miesto. Tu sa posilním jedlom a doplním pitný režim. Urobím pár fotiek, aby som mal zdokumentovaný tento super výlet. Pokračujem ďalej v mojom putovaní zimnou prírodou. Z diaľky vidím už rozhľadňu na Pánskej Javorine. Super ešte tak 30 minút a som tam. Rodičia držali so mnou až doteraz krok, konštatujem, že sú celkom v dobrej kondícii.

Okolo cesty vidím kríky šípok aj na nich je jemný nános ľadu. Neodolám a už vyťahujem mobil a tento jav si zvečním. Pokračujem ďalej - už len pár metrov a som na Pánskej Javorine. Stúpam ďalej, míňam táborisko a som pri rozhľadni na Pánskej Javorine. Pánska Javorina je druhý najvyšší vrchol na hrebeni Považského Inovca s výškou 943 m. n. m. Je to vynikajúce miesto, ak chcete aspoň na chvíľku zrelaxovať a užiť si prírodu a ničím nerušenú atmosféru.

Malá vrcholová časť Pánskej Javoriny je odlesnená a práve tu vyrástla drevená turistická rozhľadňa. Jej výška dosahuje 16 metrov a z vyhliadkovej plošiny sa vám naskytne pôsobivý kruhový výhľadom na hrebeň Považského Inovca, doliny Váhu a Nitry, Malé a Biele Karpaty, Strážovské vrchy a Trábeň. Vystupujem na rozhľadňu, kochám sa pohľadom na okolité vrchy, ktoré som spomenul vyššie.

Opäť doplním pitný režim, najem sa a hor sa ďalej. Samozrejme nemôžu chýbať ďalšie zábery – fotím rád. Túra pokračuje ďalej teraz nastáva prudké klesanie, zbehnem dole kopcom ako kamzík. Ďalší medzibod je poľovnícka chata, pri nej je také malé posedenie – doplním tekutiny a pokračujem turistickým chodníkom ďalej, ktorý lemujú ihličnaté a listnaté stromy – tie sú teraz bez lístia ☺. Idem ďalej a už sa nachádzam v chatovej oblasti a pomaly vstupujem do obce Podhradie, nad ňou sa týči Topolčiansky hrad.

Rád spoznávam históriu cez zážitky, pamätám si, že už od detstva mi takto približovali historické pamiatky rodičia, preto mám aj rád dejepis.

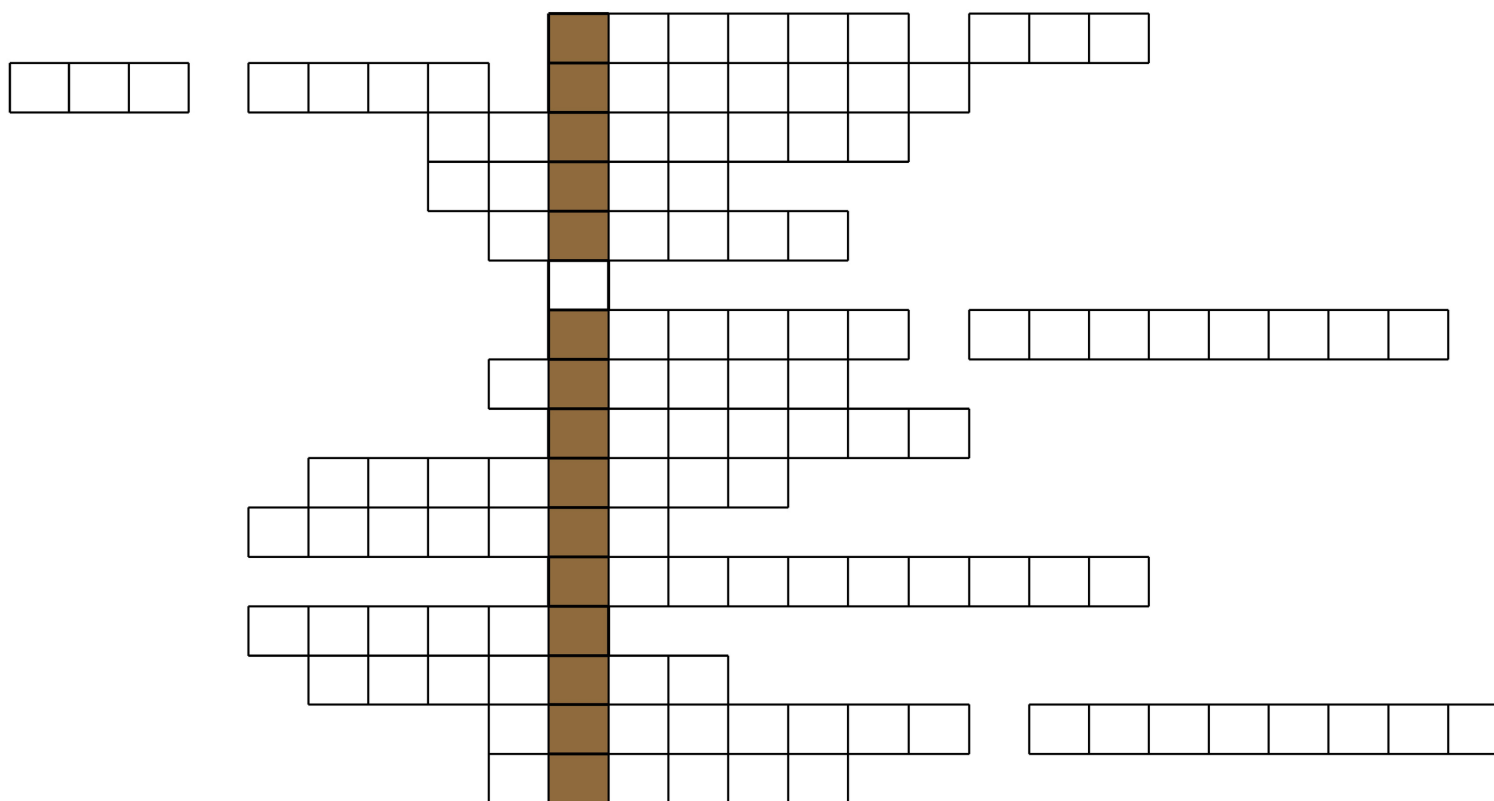
Hrad je z 13. storočia – obdobie stredoveku. V 15. storočí ho obsadili husiti, v čase tureckých vpádov plnil dôležitú obrannú funkciu. Začiatkom 18. storočia ho počas Rákócziho povstania silne poškodili cisárske vojská. Hoci ho neskôr opravili, postupne začal pustiť. V súčasnosti je jeho dominantou v romantickom slohu postavená hlavná veža a pomerne dobre zachované opevnenie.

Prechádzam okolo jelenej farmy, ďalej opäť vchádzam do lesa, opäť ma čaká prudké klesanie k potoku, ktorý musím preskočiť, tak vedie turistický chodník. Turistika veru nie je žiadna nuda, ale naopak adrenalínové dobrodružstvo. Od potoka nastáva postupné stúpanie. Postupne prechádzam okolo rekreačného strediska Duchonka. V jeho okolí sa nachádzajú chaty. V lete to tu žije. V zime vládne tichá atmosféra. Moje putovanie sa chýli ku koncu ešte pár metrov a už som na náučnom chodníku prírodnej rezervácie Kulháň.

Chodník ma zavedie naspäť k autu. Túru hodnotím veľmi pozitívne, prešiel som takmer 26 km, spoznal som nové miesta a slnečné lúče ma nabili sérotonínom – hormónom šťastia 😊.

1. 24.12 je
2. Rok, v ktorom sa konali prvé olympijské hry
3. Štefan Pažitka sa stal majstrom Slovenska v atletickej disciplíne ...
4. Jedno z jedál, ktoré podľa pani učiteľky Štvrteckej nemôže chýbať na štedrovečernom stole
5. Lukáš Ševčík spomenul osobu, ktorá ho dostala k atletike, kto to bol ?
6. Aká destinácia bola cieľom Máriovho nedeľného výletu ?
7. Noemi Molnárová a pani učiteľka Štvrtecká vnímajú Vianoce rovnako, čo je pre nich počas Vianoc najdôležitejšie ?
8. Noemi Molnárová spomenula, že dospievaním zistila, že už nie sú pre ňu tak dôležité, ale uprednostňuje už skôr iné hodnoty.
9. Koľko žiakov je u nás v odbore ? (Slovom)
10. Aký je Máriov oblúbený predmet ?
11. Typická vianočná polievka
12. Presnejšie pomenovanie pre vianočnú pesničku
13. Ako sa volá rekreačné stredisko, ktorým Mário pri svojej ceste prechádzal ?
14. Hlavný znak Vianoc, predmet (tradícia), bez ktorej by sa Vianoce neobišli
15. Pomôcka, ktorú Mário použil pri svojom výlete (značka)